

Standardy współpracy
dolnośląskich instytucji kultury z organizacjami pozarządowymi, podmiotami ekonomii
społecznej, a także grupami nieformalnymi

Zasady współpracy

1. Jeśli w dokumencie jest mowa o organizacjach pozarządowych, należy przez to rozumieć organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

2. Jeśli w dokumencie jest mowa o podmiotach ekonomii społecznej, należy przez to rozumieć podmioty ekonomii społecznej w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o ekonomii społecznej.

3. W celu realizacji zadań statutowych instytucje kultury, organizacje pozarządowe, podmioty ekonomii społecznej oraz grupy nieformalne powinny podejmować wspólne działania, tak aby realizować misje instytucji kultury, organizacji pozarządowych, podmiotów ekonomii społecznej i grup nieformalnych oraz być w zgodzie z ich profilem.

4. Do najważniejszych obszarów współpracy należą:

- rozwój i upowszechnianie twórczości,
- edukacja kulturalna,
- rozwój kompetencji społeczno-kulturalnych,
- aktywizacja i wspieranie inicjatyw społecznych,
- wymiana doświadczeń i kompetencji,
- zapewnienie dostępności oferty kulturalnej dla grup z utrudnionym dostępem do kultury,
- promocja i ochrona dziedzictwa historycznego i kulturowego,
- wzmocnienie kapitału społecznego,
- współpraca międzynarodowa.

5. Działania w w/w obszarach powinny opierać się o współpracę przy realizacji przedsięwzięć dotyczących działań społecznych, edukacyjnych i innych, ważnych ze względu na budowanie i wzmocnianie społeczności, umożliwianie aktywności i tworzenia okazji do wspólnego działania mieszkańców i grup inicjatywnych, pod warunkiem, że ich realizacja mieści się w zadaniach statutowych danej instytucji i organizacji pozarządowych, podmiotów ekonomii społecznej.

6. Zakres współpracy musi być zgodny z obowiązującym prawem, nie może służyć agitacji politycznej lub religijnej, nawoływać do nienawiści czy dyskryminacji.

7. Szczegółowe wytyczne dotyczące priorytetów współpracy określają każdorazowo instytucje kultury w porozumieniu z organizacjami pozarządowymi, podmiotami ekonomii społecznej oraz grupami nieformalnymi, przy założeniu, że nie mogą one zaburzać realizacji zadań statutowych instytucji kultury. Informacje o priorytetach współpracy muszą być jawne i dostępne.

Współpraca powinna opierać się o zasady:

1. Otwartości na kooperację, innowacyjność, a także obopólne zaangażowanie dla wspólnego celu bez rywalizacji;
2. Wychodzenia z inicjatywą do organizacji pozarządowych, podmiotów ekonomii społecznej oraz grup nieformalnych;
3. Komplementarności form wsparcia, np. logistycznego, organizacyjnego, lokalowego, promocyjnego, merytorycznego i finansowego;
4. Komunikacji oraz wspólnego, partnerskiego planowania działań;
5. Elastyczności we wspólnych realizacjach;
6. Działania zgodnego ze wspólnie opracowanymi procedurami i regułami;
7. Efektywności;
8. Jawności.

Formy i narzędzia współpracy

Współpraca instytucji kultury, organizacji pozarządowych, podmiotów ekonomii społecznej oraz grup nieformalnych może być realizowana w trzech formach: (1) partnerstwa, (2) udostępniania zasobów, (3) zakupu usług.

1. Partnerstwo ma charakter merytoryczny. Zakłada wkład partnerów w przygotowanie i realizację przedsięwzięcia. Partnerzy są współorganizatorami przedsięwzięcia i dzielą się odpowiedzialnością i obowiązkami.

2. Udostępnianie zasobów ma charakter organizacyjny. Instytucje kultury i organizacje pozarządowe, podmioty ekonomii społecznej oraz grupy nieformalne wspierają się organizacyjnie i technicznie, udostępniając swoje zasoby (ludzkie, materialne, informacyjne oraz w miarę możliwości finansowe/ lub komplementarne), umożliwiając w ten sposób realizację przedsięwzięć.

3. Zakup usług i produktów. Zakup usług i produktów odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i regulacjami, z uwzględnieniem klauzul społecznych.

Narzędzia realizacji współpracy wynikają z wkładów, wymienionych poniżej, wniesionych zarówno przez instytucje kultury, jak i organizacje pozarządowe, podmioty ekonomii społecznej oraz grupy nieformalne:

1. Wkład organizacyjny w tym ludzki:

- wzajemna wymiana i zapraszanie do współpracy np. edukatorów, animatorów czy artystów,
- wymiana wiedzy, doświadczeń pracowników instytucji kultury oraz organizacji pozarządowych, podmiotów ekonomii społecznej oraz grup nieformalnych, a także otwartość i zaangażowanie we wspólne rozwiązywanie problemów,
- wymiana informacji i konsultacja wzajemnych działań podczas formalnych i nieformalnych spotkań oraz rozmów,
- wzajemne merytoryczne wsparcie oraz wsparcie logistyczno-organizacyjne,

– wzajemne korzystanie ze swoich kanałów promocji i reklamy, a także możliwość dotarcia do odbiorców działań i oferty obu stron współpracy.

realizowany jest w oparciu o:

- obustronnie wypracowany podział obowiązków w czasie realizacji wspólnych zadań,
- partnerskie relacje w zakresie widoczności współorganizatora.

2. **Wkład rzeczowy** to przede wszystkim udostępnianie infrastruktury, obejmującej lokale, sprzęt biurowy i specjalistyczny. Ten rodzaj współpracy dotyczy jednej z najważniejszych potrzeb organizacji – potrzeby miejsca do pracy na działania regularne (np. warsztaty teatralne), pojedyncze wydarzenia (wystawa, wykład) lub na stałą siedzibę (np. biuro). Zasady, zgodnie z którymi organizacje korzystają z pomieszczeń instytucji, zależą od indywidualnych ustaleń i przybierają różne formy wzajemnych świadczeń i nie mogą być dyskryminujące. Świadczenia mogą mieć charakter stały lub czasowy. Udostępnianie infrastruktury może być nieodpłatne lub odpłatne na preferencyjnych warunkach. Instytucja w swojej strategii współpracy ustala cennik poszczególnych udostępnianych zasobów jako wartość od ceny rynkowej.

3. **Wkład finansowy** musi być zgodny z innymi regulacjami dotyczącymi finansowania i rozliczania działań. Opiera się na współorganizowaniu przedsięwzięć organizacji pozarządowych, podmiotów ekonomii społecznej oraz grup nieformalnych.

Zgodnie z ustawą o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej decyzję o zakresie, formach i zasadach współpracy instytucji kultury z organizacjami pozarządowymi, podmiotami ekonomii społecznej oraz grupami nieformalnymi podejmuje dyrektor instytucji kultury, uwzględniając możliwości i zasoby instytucji. Zasady te, także dotyczące odpłatnego i nieodpłatnego udostępniania zasobów, powinny być jawne, przejrzyste i równe wobec wszystkich podmiotów określonych w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Warunki organizacyjno-administracyjne współpracy

1. Partnerzy zobowiązują się do dołożenia wszelkich starań na rzecz rzetelnego, terminowego i zgodnego z obowiązującymi ich zasadami wywiązywania się z realizacji przedsięwzięcia.
2. Zarówno instytucje kultury, jak i organizacje pozarządowe, podmioty ekonomii społecznej oraz grupy nieformalne informują o wzajemnej współpracy w swoich działaniach promocyjnych i sprawozdawczych.
3. Komunikację i współpracę między instytucją kultury a organizacjami pozarządowymi, podmiotami ekonomii społecznej oraz grupami nieformalnymi ułatwia wyznaczenie spośród pracowników funkcji koordynatora ds. kontaktów z w/w podmiotami. Informacja o koordynatorze powinna być zamieszczona na stronie internetowej instytucji kultury.
4. Instytucje kultury, by ułatwić współpracę, opracowują formularz potrzebnych informacji, który powinien określać m.in. czas realizacji, warunki współpracy, charakter projektu, opis grupy odbiorców, warunki techniczne, a także rezultaty, ze szczególnym uwzględnieniem rezultatów kulturalnych i społecznych.
5. Instytucje kultury odpowiadają na pisemną propozycję współpracy w określonym czasie od otrzymania kompletnego formularza potrzebnych informacji. Odmowa współpracy wymaga pisemnego uzasadnienia.

6. Szczegółowe warunki współpracy instytucja kultury i organizacje pozarządowe, podmioty ekonomii społecznej oraz grupy nieformalne określają w porozumieniu pisemnym.

7. Instytucja kultury co najmniej raz w roku przeprowadza ewaluację działań podejmowanych wspólnie z organizacjami pozarządowymi, podmiotami ekonomii społecznej oraz grupami nieformalnymi. Ewaluacja taka jest częścią rocznego sprawozdania merytorycznego z działalności instytucji kultury, przedstawianej organizatorowi.